

Bijlage 2. Speelruimtenorm

De cijfers:

Wijk Vredenoord is 6,95 ha, er wonen 2325 mensen, waarvan 646 kinderen.

De speelruimte die nu aanwezig is bedraagt 1620 m² voor de wijk. Dat is: 960 m² trapveld / speelplaatsje plus 660 m² speeltuintje voor de kleinste kinderen.

In de wijk zijn geen woonerven, geen speelstoepen, geen openbaar groen. De enige ruimte is Vredenoordplein (in totaal 0,7 ha).

Het bestemmingsvlak van de school is 3612 m². 65% bebouwing komt uit op 2348 m² vloeroppervlak.

Als de school voor VO er komt, komen er 425 mensen bij, waarvan 400 kinderen. Het speelplaatsje van 660 m² zal worden ingenomen door parkeerplekken voor de school (zie plan 1 t/m 3 van Melanchthon College).

Resteert: nog geen 1000 m² speelruimte voor de wijk voor dan in totaal 1046 kinderen.

Er bestaan in Nederland 3 normen om speelruimtebehoefte voor kinderen te bepalen. Geen van alle zijn ze in de wet verankerd, omdat iedere situatie verschillend is, maar ze geven een duidelijke richtlijn voor gemeenten:

1) de 3%-norm (VROM / NUSO / Jantje Beton)

2) de Speelruimtenorm Rotterdam

3) de 3m² per kind buitenruimtenorm

ad 1) VROM adviseert (i.o.m. Jantje Beton) dat tenminste 3% van een gebied speelruimte moet zijn. Dat is nog geen harde eis in de wet, maar verschillende gemeentes hanteren deze norm al. De verhouding verhard / groen op een speelplaats moet 2:1 zijn. Groen is er niet in deze wijk.

Op onze buurt van 6,95 ha, zou er 2.085 vierkante meter speelruimte moeten zijn.

Dit betekent dat we 1125 vierkante meter extra nodig hebben van het stuk maatschappelijke bestemming, want verder is er in de wijk geen mogelijkheid tot realiseren van andere buitenruimte.

ad 2) Speelruimtenorm Rotterdam

1. Eén centrale openbare sport- en spelplek van minimaal 5000 m² binnen elk barrièrblok van meer dan 15 hectare. In kleinere barrièrblokken kan worden volstaan met een sport- en spelplek van 1000 m². Deze plekken moeten centraal liggen, in het zicht van woningen, op niet-milieubelaste locaties, met een parkeerverbod aan de speelzijde van de weg, met bezonning en schaduw.

plus:

2. Een openbare sport- en spelplek van 1000 m² om de 300 meter; in dichtbebouwde wijken om de 200 meter.

plus:

3. Een bespeelbare stoep (3 tot 5 meter) aan ten minste één zijde van de straat, bij voorkeur de zonzijde.

Rotterdam wil in 2030 de speelruimtenorm gehaald hebben voor de stad. Deze geldt voor nieuwe wijken en bij stadsontwikkeling. Bij oude wijken is er een probleem dat de norm niet in te passen is. De huizen staan er immers gewoon en gaan nergens heen. Maar in Vredenoord komt er nu een wijkontwikkeling aan, dus zou de norm nu moeten worden toegepast.

Voor onze wijk zou dit neerkomen op tenminste 2.000 m².

ad 3) De 3 m² per kind norm:

Deze norm gaat ervan uit dat er per kind 3 m² speelruimte moet zijn. Op de 646 kinderen in de buurt komt dat neer op 1.938 m².

Echter, als er 400 kinderen bij komen wordt dat $1.046 \times 3 = 3.138$ m².

Naast de 960 m² die we hebben, is er dan nog 2.178 m² van het stuk maatschappelijke bestemming nodig.

Er moet opgemerkt worden dat geen van de 3 normen in de wet verankerd is. Ons punt is echter, dat als er drie verschillende normen bestaan in het Nederlandse jongerenveld, en met alle drie die normen komen we op zo'n 2.000 m² speelruimtebehoefte uit voor onze buurt, dan kan het toch niet zo zijn dat we met 960 m² worden afgescheept terwijl er een wijziging in de structuur van de buurt gaat plaatsvinden.

Kinderen uit Vredenoord hebben geen andere rechtspositie dan kinderen uit meer autochtone, rijkere wijken.

Artikel 31 van het Verdrag inzake de rechten van het Kind verplicht regeringen speelkansen van kinderen en jongeren tot 18 jaar te stimuleren.

In debatten over onderwijsresultaten, het voorkomen van maatschappelijke uitval en kosten van de jeugdzorg lijkt het spelende kind het kind van de rekening te worden. Bezuinigingen treffen het kinderwerk, speeltuinwerk en speelotheken, terwijl die duurdere zorg voorkomen. De Kinderombudsman publiceerde onlangs de Kinderrechtenmonitor 2014 met aandacht voor problemen van veel kinderen in Nederland.

Alle kinderen hebben ruimte en tijd nodig om te kunnen spelen in een veilige en uitdagende omgeving. Het VN-comité inzake de Rechten van het Kind heeft onlangs regeringen opgeroepen meer aandacht aan dit 'vergeten recht' te geven. Laten we de Nederlandse reputatie voor het spelende kind ook in deze eeuw waarmaken. Er ligt hier een grote uitdaging voor gemeenten. De kost gaat voor de baat uit. Alle kinderen moeten kunnen spelen, binnen én buiten, in bomen klimmen, met materialen klooiën. Zonder cijfer, omdat het leuk is. Ze leren er ook nog veel van! Met extra aandacht voor kinderen die dat nodig hebben.

Bron: Volkskrant 18/2/2015;

Wij willen in het licht van deze situatie ook wijzen op het onderzoek van A. Koning;

'Waarom niet? Gemeentes en kindvriendelijke openbare ruimte' http://annekoning.nl/wp-content/uploads/2012/10/Waarom-Niet_ALKoning.pdf